

Lumina Sărbătorii

Foaie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40—
Pe o jumătate de an „ 20—
Pe un pătrar de an „ 10—

— Un număr 1 Leu. —

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

se primesc la

PREȚUL ANUNȚULUI:

Un șir petiț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai mult
ori se dă rabatul cuvenit.

Secerișul.

Câmpiile Țării se desfătează, ținând în brațele lor bogății neprețuite.

De mult nu s'a mai pomenit atâta binecuvântare, crescând în urma plugului, după sămănătorul norocos.

Pământul e bun, se lasă în voea plugarului, care de două mii de ani trăește la sânul său. Și sămânța a fost sănătoasă, căci dacă ar fi fost stricată sau pleavă goală, s'ar fi putrezit în pământ și n'ar fi dat rod.

Pământ lucrat, sămânță sănătoasă și truda muncitorului n'ajung la nimic de nu potrivește cerul căldură și ploae la bună vreme. Și după zece luni, din sămânța așezată în hambarele pământului, se ridică binecuvântarea lui pe masa omului.

Istoria pâinei stă din împreunarea prielnică a multor părți, în care intră omul cu truda, pământul cu puterea și cerul cu binecuvântarea.

Toate acestea s'au strecurat și în cugetarea omului și în graiul său.

— Celce samână în lacrimi, va secera cu bucurie, e vorba bătrânească prin care se îndeamnă omul să nu-și pearză curajul când dă față cu greutățile oricărui început.

Secerișul nu e numai în vieța câmpului ci și în vieța neamurilor și a omenirii întregi. După multe suferințe și nedreptăți ale noastre și ale înaintașilor, a venit în sfârșit și răsplata, libertatea și neatârarea noastră.

Unii cred că nu trebuie să ne mai străduim, să mai muncim, să ținem rânduiala, pentru că e Țara noastră!

Ci tocmai fiindcă e a noastră, cu atât mai vârtos să muncim, să ținem rândueala, și să jertfim pentru propășirea ei.

Sute de mii nu s'au întrebat când au mâncat și ce au mâncat și unde s'au odihnit și cu ce erau îmbrăcați, în clipa cea sfântă când și-au dat vieța pentru biruința neamului.

Rândurile de azi ale oamenilor sunt sămănătorii după ducerea zăpezii de pe câmpie.

Să sămânăm în suflete sămânță bună la plug, la slujbă, la gazetă.

Și gazeta bună e ca ceasul din turnul bisericii, toată lumea se orientează după el. Și sunt gazete și oameni sfătuitoari cari arată vremea greșit și întârziează lumea dela bine, ci noi sfătuiind din inimă și sămânând sămânța bună la vreme pregătim seceriș bogat și viitor binecuvântat. S.

„Pază la gură și pază la condei“

a spus cu vorbă respicată dl profesor Nicolae Iorga în conferința pe care a ținut-o Joia trecută la Sibiu. Acest neobosit apostol al neamului, întors de curând dela Paris, unde a fost chemat să răspândească știința și faima numelui de Român, a plecat în Ardeal să facă apostolie nouă: de pace și înfrățire. De mult e cunoscut numele învățatului român până în cele mai depărtate crânguri locuite de poporul nostru.

Înainte de împlinirea visului de unire al întregului neam, el a fost acela care a cutreerat mereu pământul românesc dela un colț la altul, răspândind lumină, trezind încredere în eesul care va să vie, aprinzând în suflete flacăra nădejdlor de mai bine, îndemnând și întărindu-ne în lupta pe care o duceam împotriva asupritorilor, pentru a răsbi prin deșertul suferințelor.

Acum când, din mila lui Dumnezeu și din vrednicia oamenilor, am ajuns să fim stăpâni pe țara făgăduinței, să fim strănși toți sub acoperământul ei larg, se apucă să înfăptuiască lucrul cel mai trebuitor: încheerea unei înțelegeri între conducătorii politici, chemați să cărmuească țara. De patru ani aproape ne am fărâmițat puterile în certe și vrajbe nesfârșite între partide, iar lipsurile țării și ale neamului, în loc se scadă au crescut, am dat din rău în tot mai rău. Sufletul larg, înțelegător și plin de dragoste curată al acestui apostol al neamului a văzut primejdia și chemă la împăciuire, la apropiere și înțelegere pe conducătorii partidelor, ca să se poată porni

odată izbăvitoarea muncă cinstită și stăruitoare pentru întărirea și înălțarea țării. Nu cu vorbe de muștrare, nici cu dojeni aspre, ci cu bunătate, cu căldură și cu însuflețirea pe care caută să le toarne din belșug în toate sufletele. Nu osândește pe oameni, el știe că mulțimea covârșitoare a conducătorilor neamului îi vreau binele, cei din Ardeal ca și cei din vechiul Regat și de aiurea. Dar se găsesc și răi, la noi ca și în alte părți, cari ațăță cu vorbe și scriu la gazete cu condeiul (peana) laude, nedrepte pentru unii, hulă și batjocură pentru alții, stârnesc patimi și ațăță vrajbele. Mulțimea necunoscătoare se prinde în laț și de aceea nu mai conținesc ceretele în largul țării.

Împotriva acestor răi a tunat dl Iorga la Sibiu, ca să-și pună pază la gură și pază la condei când scriu, ca să nu mai toarne ulci pe foc, să nu mai aprindă focul urei tot mai mare, să nu ne mai pârjolească sufletul.

Și cuvântul lui ne îndeamnă și pe noi să nu mai ascultăm pe ceice hulesc pe alții printre oameni și la adunări, ci să le înfundăm gura, alungându-i dintre noi; iar gazetele cari, în loc să ducă lumină și bună povățuire pe sate, se întrec în hulă, batjocură, minciuni și ațățare la vrajbă, să nu le mai primim, să nu le mai plătim, să nu le mai cetim, ci să le trimitem înapoi ca să-și acopere cu ele urâciunea sufletului ceice le scriu așa.

M. Șeiceanu.

Este tata la cârmă?

Înainte cu câțiva ani un căpitan, cunoscut de toată lumea de om religios, conducea un vapor, ce plecase dela Liverpool la New-York. De data asta căpitanul își luase cu sine și familia sa întregă. Într-o noapte, pe neașteptate, s'a ridicat furtună groznică. Un vuiet surd, ce băga fiori în oase, spinteca în tunerecul nopții. Valurile mânioase răscolite de vânt, se izbeau cu putere în coastele corabiei. Deodată o prinseră deasupra, o luară în spinare și o aruncău cu putere dintr'un loc într'altul, cum vântură vântul o frunză ruptă din pomn. Lucrurile din corabie au căzut, s'au ră turnat unele peste altele trezind din somnul de odihnă pe călători. Speriați s'au îmbrăcat toți și așteptau cu ghiața în suflet gata să înfrunte primejdia care li amenința.

Căpitanul avea cu sine și o copilă de 8 ani. S'a trezit și ea în zgomotul ce se făcuse în corabie și văzându-i pe cei din jur, toți sculați și cu groaza în față, întreabă ce s'a întâmplat? Cei din corabie iau spus că e furtună pe mare, valurile aruncă nebunește corabia în toate părțile și primejdia prăpădului poate fi tare aproape.

«Este tata la cârmă?» întreabă copilă ridicându-se într'un cot și privind în

ochii mamei sale. «Da, tatăl tău e la cârmă» — ia răspuns mama, cuprinsă și ea de groază ca și toți ceilalți. Dar copilă, fără să mai zică o vorbă, fără să arate nici cel mai mic semn de frică, se lasă din nou cu capul pe perină și în ciuda furtunii de afară, în câteva minute, adormi iarăși liniștită.

Fericită copilă! Cum trebuie să ne rușineze de atâtea ori încrederea ei. De câteori ne încercăm neîncrederea, puținătatea credinții, frica și neliniștea în fața greutăților și furtunilor vieții. Ea avea credință și încredere neclătită în tatăl său și frica nu s'a putut apropia de inima ei. Cum stăm noi în fața valurilor de ispite, a grijilor și încercărilor vieții? Noi ne înfricoșăm și tremurăm. Oare n'ar trebui să ne punem și noi întrebarea: Este tatăl la cârmă? Singur Tatăl nostru al tuturor este în stare să știe conduce corabia vieții noastre printre toate valurile, stâncile și furtunile ce ne amenință. Dar oare primit-am noi pe acest Tată iubitor de căpitan pe corabia vieții noastre? Voia lui, legea lui, poruncile lui cărmuesc această corobie, ori doară lăsăm să ne târască patimile, dedările rele și nesocotința? Răspundeți la această întrebare, iubitori cetitori, fiecare pentru sine.

ȘTIRI DIN ȚARĂ.

Politice. În mijlocul frământărilor politice stă azi dl Iorga, potrivit opoziției, adică partidelor din împotrivire, ca și guvernului liberal; dar cu dragoste de țară și cu râvnă de apostol vrea să strângă la olaltă pe cei pricepuți și vrednici de a cârmui țara, ca să iasă mai degrabă la liman. A plecat acum prin Ardeal, să curete orașele, ca să potolească cu vorba și cu fapta învrăjbirea dintre oamenii partidelor, să înlăture pornirea primejdioasă ce se ține lanț de o vreme, de a huli și osândi tot ce vine de dincolo de Carpați, oameni și lucruri, — și să facă apropiere și înțelegere.

Unii spun că face acest lucru simțind că se apropie vremea, când partidul liberal va scăpa din mână cârma și s'ar crede el singur chemat să alcătuiască guvernul viitor. Va fi așa ori nu, nu putem vedea în viitor. Dar de bună seamă cuvântul de pace și frăție, de chemare la muncă cinstită și fără preget este o binefacere, ce aduce rouă peste suflete arse de răul învrăjbirilor, ce ne-au încătușat puterile.

Ținuta dlui Iorga a oprit oarecum și târguiețile de înțelegere între capii partidelor de împotrivire, dar asta poate să ajute tocmai o apropiere a tuturor celor ce nu stau prea departe cu felul lor de a gândi și lucra pentru țară. Și nici partidul liberal nu privește cu ochi răi la mișcarea pornită, așa că, poate în vreme apropiată, se va împlini propovăduirea pe care am făcut-o și noi dela început: de a se alcătui un guvern de concentrare din toate partidele mai de seamă.

Intrămarea sufletească. Despre aceasta a vorbit dl Iorga la Brașov, în drumul său prin Ardeal.

— Durerea îl face să vorbească după pace vede cum țara pierde vremea cea scumpă, ce nu se mai întoarce și nu începe munca de intrămare. Despre aceasta sunt păreri deosebite. Unii spun că țara s'ar pune în picioare când prețul banilor ar crește. Alții că să se schimbe oamenii dela cârmă, iar alții să se facă alte legi. Inșă și cel mai rău ar trebui să se facă bun, când societatea ar fi bună și cel mai bun dintre oameni devine rău când societatea e rea. Nația și țara se intrămează când sufletele vor fi primenite și lumea va porni la lucru cu toată hotărârea. Și fără de acestea nu ne putem schimba. Începutul trebuie să se facă desbărându-ne de năravurile urii și ale vrajbei. În alte țări lumea s'a desmetecit. În America stăpânirea n'a stat neputincioasă în fața greutăților pricinuite de războiu. Toți cetățenii din America știu că îndreptarea nu vine din vorbe, ci din fapte și unire între cetățeni. Cetățenii socotesc politica o pierdere de vreme.

La noi, foarte puțini stau la muncă, și toată lumea s'a apucat de politică și de aceea ne înglodăm de 4 ani în rele până în gât. În Franța și în Italia abia se cunoaște că a fost războiu. Dar în România sunt ruine neatînse și dărâmaturi ca și cum aseară s'ar fi întors lumea dela războiu.

În străinătate nu se întreabă cine e la cârmă, ci ce trebuie să fac, care e datoria mea față de neam și de viitor?

Unirea în cugete și simțiri îi strânge laolaltă în muncă de intrămare.

Deci alt suflet în toți oamenii de jos și de sus, suflet curat, iar nu pângărit de ură și de dușmănie, pentru că sute de mii de muncitori, cari zac risipiți sub cruci pe întinderile țării nu s'au jertfit ca să sbenguească azi sămănătorii de ură.

În aceeași vreme a călătorit dl Maniu însoțit de dl Mihai Popovici prin Moldova și Bucovina sfătuindu-se cu căpeteniile partidelor potrivnice guvernului. Tot pergătiri pentru a se da lupta hotărâtoare la toamnă. Nu-i pace nici în țară, nici afară.

Impotriva bandelor bulgare în Cadrlater (Dobrogea) au fost luate măsuri de prefectul județului. Toată lumea trebuie să fie acasă la ora 9 seara. Paza satelor se face de карауле înarmate (paznici), dintre locuitori. Toți cei trecuți de 18 ani trebuie să poarte cu sine adeverință de cine sunt. Cei ce călătoresc cu căruța trebuie să aibă dovezi de proprietate asupra cailor. Cei ce descopere bande, ori pe gâzdele lor, vor fi cinstiți cu bani dela 1000—5000 Lei și până la 10,000 dacă vor prinde pe acești răufăcători. Iar cei ce îi ținuesc vor fi pedepsiți. Toate aceste măsuri s'au luat ca să pună capăt jafului și stricăciunilor ce le fac asupra bunului locuitorilor bandele de comitajii bulgari.

Intre Ungaria și Jugoslavia s'au pornit iarăși frecări. Ungurii au batjocorit pe consulul sârb și au silit o seamă de Sârbi dintr'un sat din Ungaria să treacă peste graniță. Ca răspuns Sârbii au izgonit o mulțime de familii ungurești din orașe și sate, lăsându-le doară 2—3 ciasuri de pregătire. Câte nedreptăți fac ungurii bieților Români, rămași dincolo de hotarele țării și ce chinuri pun pe cei cari mai gem prin temnițe, și noi facem temeneli unguirilor ce se libovesc printre noi. Când le vom răspunde odată și noi după cuviință?

Holera știe toată lumea că e o primejdie mare. Ea bântue îngrozitor în țara tuturor nenorocirilor, în Rusia. De acolo s'a ivit în cătunul Crângași de lângă București. Spăima oamenilor a fost mare și conducătorii orașului împreună cu medicii au luat repede măsurile de lipsă ca să-i pună capăt. Dumnezeu bunul ne va feri de această pacoste primejdioasă. Dar trebuie să ne ferim și noi.

Boala se arată prin diaree (urdinare) și vărsături. De îndată ce se ivesc, să fie chemat doctorul, iar bolnavul și hainele lui să nu vină în atingere cu alții. Se lățește mai ales prin mâncare stătută ori stricată și prin beutură negrijită cu destulă curățenie. De aceea să fim cu multă grijă la curățenia mâncărilor de orice fel. Ee să fie fierțe, până și poamele să fie opărite. Mai înainte de mâncare să ne spălăm mâinile. Apa de nu va fi de izvor curat să se fearbă întâi și apoi să fie răcită pentru beut. Mai ales să ne ferim la orașe a bea beuturi «recoritoare», pe cari le poartă vânzătorii în canoane pe uliți, și să nu mâncăm poame cumpărate din piață pentru stămpărarea setei.

Răspânditorii boalei sunt mai ales muștele, cari se pun pe tot locul și apoi năpădesc asupra mâncării, împrăștiind viermele răului.

Patul cald unde se incuibă boala e necurătenia. De aceea sfaturile de prevenție sunt: să ținem curat în casă, să văruim de n'a fost văruit de curând, să păstrăm curățenia în haine, să strângem gunoșele din curte și de pe uliță și mai bine să le ardem.

Nu scriem aici ca să vă spăriați de vestea holerei, dar totuși e bine să luați aminte la cei ce vin din alte părți în sate, și mai ales la soldații cari se întorc dela granița Basarabiei.

Ce se întâmplă în lumea mare?

În țară creștină s'a făcut și acest lucru. În America sau întocmit bisericuțe (capele) pe câte un vagon de tren, cu locuință pentru preot și 90 de strane pentru credincioși. Sunt până acum șapte astfel de bisericuțe pe roate și e vorba să se sporească pe fiecare linie de tren. Iată cum înțeleg Americanii, meșteri în toate, să pună la îndemâna creștinilor mângăierile pe cari numai biserica le poate da, și prin biserică să răspândească și întărească împărăția lui Hristos între oameni. Și la noi? Amar nouă, bisericile ne stau goale și în zi de sărbătoare, că prea s'a înrăit lumea și s'a depărtat de Dumnezeu.

Dușmani răi sunt și cei din afară, dar nu mai puțin primejdioși sunt cei din lăuntru. Și în Franța s'a încercat omor asupra celor mai de seamă oameni. Intorcându-se dela o serbare s'au descărcat focuri de revolver asupra trăsorii ce mergea înaintea președintelui Millerand, și răufăcătorul a mărturisit apoi că a vrut să omoare pe vestitul om politic Poincaré.

Granița între Albania și Jugoslavia s'a hotărât deplin, alipindu-se Muntenegru la aceasta din urmă, după vechea dorință a bravului popor muntenegrean.

Germania stă în fața prăbușirii economice. E vorba să se scărțeze datorii ei, dacă și Anglia mai amână plata datorii Franței. Un economist italian spune că aceste datorii ale Germaniei trebuiesc scăzute dela 132 miliarde la 60—70 miliarde, dacă e să le poată plăti vreodată. Să nu cери ce nu se poate. Dar Germania nu împlinește nici ce ar putea. Ascunde și nu vrea să predea armele ce are peste numărul celor îngăduite, după cum a descoperit comisia de control.

Sfatul dela Haga e pe cale să se împrăstie fără nici o ispravă. Trimișii bolșevicilor din Rusia, prin ținuta lor, prin cotiturile cu cari umblă să încurce lumea au trezit atâta neîncredere la trimișii celorlalte țări, încât stau gata să plece. Cu dragă inimă ar fi vrut țările apusului să ajute Rusia din năcaz, dar conducătorii bolșevicilor nu vor să ia nici o răspundere că împlinesc așteptările drepte, în ce privește averile și bunurile oamenilor pe cari au pus mâna și nici de averile altor țări nu vor să răspundă. Zădărnicierea ostentelilor dela Haga zguduie și slabele încheieturi făcute la Genova și nădejdiile de pace, legate de sfatul dela Haga zboară în vânt. Țara noastră încă trebuie să ia seama la primejdia ce ne poate pândi din partea Rușilor.

Sfătuirile de pace între Turcia și Grecia vor începe în zilele dela începutul lui August. Și de o parte și de alta oamenii sunt sătui de războire fără sfârșit dar înțelegerea asupra împărțirii de stăpânire se face greu.

Din Sârbia se vestește că guvernul și-a dat mușamita pentru neînțelegerile ivite în legătură cu urmașul ministrului trebilor din lăuntru. O altă pricină a fost și aceea a iertării vinovatului, care a vrut să curme vieța regelui în 1919.

În Irlanda răsvrățiții au declarat Republică țara, cu capitala în Coris, unde stă De Valea căpetenia republicanilor.

PENTRU SUFLET.

Vindecă toată boala și neputința din popor.

Un prizonier de războiu mi-a povestit ce-a văzut el în cei patru ani de prigoană prin lume. Pretutindeni a văzut biserică zidită în felurite chipuri și oameni rugându-se lui Dumnezeu. Sfânta Scriptură e tradusă în 500 de limbi, dar numele lui Dumnezeu se cunoaște în tot locul unde trăiește ființa omenească.

Că-l numește în chipuri osibite — nu importă. Soarele pe cer nu-l văd doi inși din acelaș loc. Și acest Dumnezeu susține lumea și pe oameni. Și pe Fiul său, pe Domnul nostru Isus Hristos l-a pogorât pe pământ iubirea Tatălui și durerea oamenilor. Și azi sunt dureri, cari îl cheamă să le lecuească. De aceea l-a trimis Tatăl pe pământ ca să ne fie ajutor în necazurile noastre.

Dar noi nu ne folosim de Isus precum ar trebui și precum El vrea.

Când ești, omule, în lipsă și în strâmtoare, te frământă singur și-ți vine cu greu să te duci la fratele tău să-i spui necazul, ce te apasă.

Prietenul cel dintâiu, la care poți îndrăzni să mergi în orice clipă e Hristos.

Sau te apasă vr'un greu păcat?

El este izvorul din care a țisnit sângele ispășitor al tuturor păcatelor omenești.

Vrei să te curățești de vre-o întinăciune?

El este înnoirea lumii, cel ce a spălat întinăciunea vieții noastre.

Ești slab? Hristos e razimul și întărirea tuturor.

Ești gol? Mergi la El să te îmbrace în haina dreptății, mai strălucitoare decât purpura, și e anume croită pe seama ta.

Ești bolnav?

Sună clopotul de seara al rugăciunii, să-l audă doftorul, care te va vindeca.

Ești sărac?

Prietenul tău e cel mai bogat din lume și toate bogățiile sale le pune la îndemâna lumii.

Și pentru toate câte îi ceri — nu-ți ia nici o plată, decât să-l iubești și să-l cauți în toate bucuriile și neajunsurile tale. Cu cât vei fi mai credincios, — cu atât vei avea mai multă mângăere dela Dânsul.

leajanului sunt casele satelor cu pridvoare și cerdace înflorite de toată frumusețea. Casele de peatră sunt zidite după un plan și modă străină. În case de lemn am trăit. Și și mai rău. Eri am avut o singură casă: pământul vatra și cerul acoperișul, și în aceasta ne-am ocrotit. Și păstorul privește cerul înstelat, ascultă foșnetul frunzei, murmurul apei și behăitul turmei și i se umple sufletul de un foc nelămurit și duce fluierul la gură sau însoțește cântecul vântului. Și varsă în vorbe gingașe un adaus de suflet omenesc pus nefățărit într-o formă nouă.

Acestea fac parte din casa neamului.

Și progresul atârână de două condiții, iar cea dintâi e: Să se întindă asupra tuturor claselor unui popor.

Civilizația de 90 de ani s'a așternut peste o civilizație țărănească, pe care n'au înțeles-o.

În acea civilizație s'au topit multe înrăuriri: bizantine, fanariote, balcanice, cari la temelie au lucruri mari și curate. Despre acestea să se vorbească cu grije și nu în mod defăimător.

Și civilizația se întemeiază pe moralitate, nu pe bogăție, palate, haine, automobil ori aeroplan. Mașinile nu sunt cultură. Fără îndreptarea morală se întinde răul și se clatină pământul sub picioare. În suflete să se altoească credința în Dumnezeu, iubire de patrie, unire și dragoste de muncă. Acestea se găsesc la omul întreg, iar altfel de om e ca orbul sau schilavul.

Conferența a fost ascultată cu sfințenie!

Sfătuirile dlui Iorga în Ardeal.

La Sibiu a ținut o conferință Joi (în 14 Iulie), seara la 8 ore, în sala festivă a Asociației și a fost de față un public distins în frunte cu I. P. S. M. tropolitanul *Nicolae*. A vorbit despre: Condițiile Propășirii. Iată ce a spus:

E o dușmănie și o ură între oameni, aici și dincolo, provenite din motive politice. Arborele României Mari e amenințat de aceste stări rele și e păcat strigător la cer pentru motive de acestea să strici un pom care răsare din mormintele sutelor de mii de români, morți pentru renașterea României întregite. Ambițiile să și le mulțumească oricine în alt loc, dar nu în viața obștească, unde menirea fiecăruia e să ajute la închegarea tuturor fiilor neamului și aducerea lor într-o singură alvie sufletească. Când a intrat în țară și a luat gazetele în mână a auzit urlatul patimilor și al urei dintre oameni, vorbele nesocotite și neadveritate ce și le aruncă unul altuia, dintre cei de sus ca și cei de jos. Desgustul de lucruri îl pierzi schimbând lucrurile, dar e mai greu cu desgustul de oameni. Și atunci vine nădejdea de mai bine. Credința că trebuie să se schimbe moravurile vieții. Această încredere o are, ori cât de rele ar fi stările de azi.

Cum să nu aibă 'cineva nădejde și încredere văzând munca veselă și plină de greutate a plugarului, a negustorului de omenie, a slujbaşului care suferă, a soldatului care și face datoria?

Îți vine să verși lacrimi de bucurie și cu toate astea nu se lasă pe hârtie nici o slovă în gazete pentru munca și vrednicia atâtor ființe bune?

În politică se amestecă multă lume, ca la teatru. Și în teatru e și câte un prost, și ticăloși, fără de care nu se poate scoate la iveală omul și fapta bună.

Să-și isprăvească fiecare rolul și partea sa, dupăcum îi e firea și destoinicia, pentru că lumea va ști prețului și rolul celui de omenie și cuminte, când îi va veni rândul.

Plugarul nu blastă munca sa, numai limba se mișcă plină de venin ca în gură de șarpe. Cine nu întrebunțează limba pentru patriotism și lege e un tâlhar. În Ardeal va sta zece zile, în Ardealul pe care l-a iubit pentru lucrurile mari și vrednicile lui din trecut. Aici a aflat totdeauna rug de foc și altar pentru omenie, statornicie și muncă sfântă. Maiestatea Sa Vodă a dat în toamna anului 1916 ordin de plecare la războiu pentru desrobirea Ardealului, dar mai înainte încălzise sufletul celor din Vechiul Regat prin cărți migăloase scrise cu cucernicie și cu trudă și prin cuvântări, în cari a trecut părți din sufletul său. Și acestea au îndemnat să moară atâta lume pentru ardeleni. Sămănătorii de ură de azi să nu se atingă stricând ce a făcut pentru biruința cea mare.

O robie de o mie de ani s'a spălat printr'un războiu cu mult sânge și lacrimi ce udă și azi fețele orfanilor și al văduvelor, robia patimei și a urei neîmping la prăpastie.

Casa neamului nu e cum sunt casele de lemn și de peatră, fără simțire, ci sunt vii din sufletul tuturor fiilor neamului. Austria n'avea un suflet, ci era o formă, o momâie în arborele istoriei, cu spitale, drumuri, cu slujbași. Ungaria, în găoacea Austriei era altceva, dar au imprumutat idei greșite dela Austrieci.

Neamul românesc nu reprezintă o formă ci o idee.

L-au întrebat în Franța ce lucruri superioare are neamul românesc și va aduce și el ceva la îmbogățirea sufletului omeneirii? Aci neamul e ca o apă mare revărsată din alvie și nu se știe pe unde va apuca să curgă, în ce vad și unde va rămânea uscatul, petrișul. Dar din istoria artei românești de 400 pagini făcută de dl Iorga, s'au convins Francezii că neamul românesc e o viață venită dela sine, sporită de sine. Și neamul nu se judecă după cei ce vremelnice stau în fruntea sa, precum un pământ nu se judecă după găzele ce zboară deasupra-i. Ci după altceva. Pe valea Te-

Un izvor de câștig pentru popor.

— Plantele de leac —

7.

Nalba mică (lat. *Malva rotundifolia*) numită și caș, nalba mărunță, cașul popei. (Nemț.: *Rundblättrige Käsepappel*, Malve. — Ung.: *Kerek levelü má yva*, *közönséges papsajt*).

Crește pe marginea drumurilor, pe lângă garduri și ruine. Are frunze verzi cu coadă lungă, cu formă rotundă și dințate. Cotorul înalt de 40 cm. și coada frunzelor sunt păroase. Florile sunt roșietice-albastre, cu vine roșii și stau în grup la baza frunzelor. Fructul e ca un colăcel mic cu 5 brazde.

Inflorește din Iunie-Octombrie.

Se întrebunțează frunzele, cari le culagem în timpul înfloririi în Iulie și August, și le uscăm îndată cu grije în straturi subțiri în loc umbros, ca să și păstreze coioarea verde-deschisă. Se pachetează în saci.

În comerț se vinde sub numele de folia *malvae vulgaris*.

E destul de căutată și Kg. se plătește cu 6—7 Lei.

Ce face administrația?

Pe timpul prefectului Dr. Nic. Comșa, s'a dat o poruncă să se închidă cârciumele pe sate în Dumineci și sărbători, și erau oameni trei în zilele de odihnă.

Azi gem cârciumele de bețivi căci Prefectura a scos din vigoare dispoziția fostului prefect. Ce pacoste pe această țară că cei ce ajung la cârmă strică ce au făcut înaintașii, chiar și când e cel mai bun lucru.

Așteptăm ca noul Prefect al județului să scoată repede din vigoare dispoziția adusă relativ la cârciume înainte de alegeri și să avem pace și liniște pe sate.

Bețivii nu sprijinesc nici ordinea nici pacea.

